

Gen. bryg. prof. dr hab. Henryk Chmielewski

**PLK PROF. DR HAB MED. TEOFAN MARIA DOMŻAŁ
DOKTOR HONORIS CAUSA
UNIwersYTETU MEDYCZNEGO W ŁODZI**

W dniu 21 czerwca 2007 roku Senat Uniwersytetu Medycznego w Łodzi nadał prof. zw. dr hab. n. med. Teofanowi Marii Domżałowi zaszczytny tytuł doktora *honoris causa*.

Rozpocząć wypada od stwierdzenia, iż prof. zw. dr hab. n. med. Teofan Maria Domżał jest światowej sławy specjalistą w zakresie neurologii. Jego działalność naukowa, dydaktyczna i lekarska jest ściśle związana z dość burzliwą, a zarazem bogatą biografią człowieka uczonego wysokiej miary.

Profesor Teofan M. Domżał urodził się 23 września 1927 roku w Cichmianie w rodzinie nauczycielskiej.

W 1945 r., tuż po zakończeniu drugiej wojny światowej, zdał egzamin eksternistyczny i rozpoczął studia na Uniwersytecie Łódzkim, a następnie studia medyczne, które ukończył w 1951 roku na Akademii Medycznej w Łodzi jako prymus.

W 1952 roku rozpoczął pracę w Klinice Neurologii u prof. Eufemiusza Hermana – światowej sławy neurologa.

W 1953 roku po 3. kolejnym wcieleniu powołany został do zawodowej służby wojskowej, zostając porucznikiem Wojska Polskiego.

Zostaje asystentem Oddziału Neurologicznego Centralnego Wojskowego Szpitala w Łodzi, kierowanego przez płk. doc. Władysława Steina – ucznia Władysława Sterlinga.

W 1954 r. uzyskuje specjalizację I^o, a w 1956 r. - II° z neurologii.

W 1960 r. obronił pracę doktorską pt.: *„O pokrewieństwie i wspólnym podłożu moczenia nocnego, lęków nocnych i somnambulizmu”*.

W 1964 roku habilitował się na podstawie rozprawy pt.: *„Nowy sposób wykrywania i oceny zaburzenia czucia somatycznego”* i uzyskał stopień naukowy docenta (wówczas istniejący).

W 1965 roku został mianowany na stanowisko kierownika Kliniki Neurologicznej II Centralnego Szpitala Klinicznego WAM w Warszawie, którą kierował przez 33 lata.

W 1971 roku został profesorem nadzwyczajnym, a w 1982 - profesorem zwyczajnym.

W 1972 roku awansował do stopnia pułkownika. Był Naczelnym Neurologiem Wojska Polskiego przez ponad 20 lat.

Był promotorem 35 doktoratów i opiekunem 6 habilitacji.

Opublikował w sumie ponad 250 prac naukowych, 9 książek i wiele rozdziałów do 14 innych książek, monografii i podręczników.

W 1997 roku prof. Teofan Domżał odszedł na emeryturę, ale nadal pozostaje w klinice na stanowisku profesora kliniki.

Recenzentami dorobku naukowego Profesora Teofana Domżała byli:

- prof. dr hab. med. Anna Członkowska
- prof. zw. dr hab. med. Antoni Prusiński – dr h.c. AM
- prof. dr hab. med. Adam Stępień

Wszystkie recenzje były wysoko oceniające działalność prof. T. Domżała, który stworzył własną szkołę neurologiczną, której udział w panoramie polskiej neurologii był nie mały.

Uczelnia nasza może szczycić się tym, że Jej wychowanek tyle zdziałał na istotnych dla rozwoju nauki polach.

W dniu 16 X 2007 roku w Pałacu Poznańskich w Łodzi, odbyło się Nadzwyczajne Posiedzenie Senatu Uniwersytetu Medycznego. W czasie tego posiedzenia odbyła się uroczystość wręczenia tytułu doktora *honoris causa* prof. Teofanowi Marii Domżałowi. Po powitaniu gości przez Jego Magnificencję Rektora prof. dr hab. Andrzeja Lewińskiego, prof. Henryk Chmielewski przedstawił laudację Profesora Domżała.

Dziekan Wydziału Wojskowo–Lekarskiego prof. dr hab. n. med. Jan Błaszczak odczytał łaciński tekst dyplomu doktora *honoris causa*.

Jego Magnificencja Rektor prof. dr hab. Andrzej Lewiński wręczył dyplom doktora *honoris causa* Dostojnemu Prof. Teofanowi M. Domżałowi wraz z gratulacjami i upominkiem, następnie prof. Domżał wygłosił wykład doktorski pt. „Z kartek historii neurologii”.

W uroczystości brał udział chór Uniwersytetu Medycznego, który na zakończenie uroczystości zaśpiewał *Gaudeamus*.

Gen. bryg. prof. dr hab. Henryk Chmielewski

Dziekan Wydziału Wojskowo-Lekarskiego - prof. dr hab. Jan Błaszczuk

Prof. dr hab. Andrzej Radek

Dr Leszek Markuszewski

Prof. dr hab. Teofan M. Domżał

